

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Virginitas, n. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Prov. 31. Hinc est, quod *Prov. 31.* de Muliere illa forti, qua cap. 4. Deiparam describi diximus, inter alia à Salomone illud prædicatur: *Lex clementia in lingua ejus*: & Ecclesia in celebri

Offic. Eccl. illa precatone, cujus initium est *Salve Regina*, eam illis verbis reverenter invocat: *O clemens, opia, o dulcis Virgo Maria*: qua suavissima in vocatione omnes ad Virginem preces claudendas merito vir quidam sanctitate præclarus dicebat. quin etiam ips quoque, qui erga eandem Virginem impie secesserunt, & ad eam confugiunt, veniam legitur impetrasse. Cujus rei exemplum sic illud Theophili, qui dæmonis suggestionem eam, ejusque filiam chirographo à se conscripto abnegarat, & per eam misericordiam obtinuit, de quo supra cap. 20. Quare Bernardus sermone Signum magnum, agens de Deipara: *Nihil, inquit, asserum in ea, nihil terribile, tota suavis est, effervens las, & lanam. & mox: Quod si (ut verè sunt) plena magis omnia pietatis, & gratia, plena mansuetudinis, & misericordia, qua ad eam pertinent inveniatis, ago gratias ei, qui talem tibi mediatricem benignissima miseratione providit.* sic Bernardus.

Aristotel. Mansuetudinem verò, (quæ ex Aristotele octavo Ethicor. cap. 5. & ex D. Thoma loco citato, moderatur itam secundum rectam rationem, & in eundem effectum interdum concurrunt cum clementi) in Deipara fuisse testantur sanctus Ignatius in Epistola ad sanctum Joannem, in qua eam injuriantibus gratam prædicat, & Damascenus oratione 1. de Nativitate: *Sermo, inquit, ejus jucundus ex leni anima procedens*: & Bonaventura in speculo cap. 8. *Maria, inquit, mansuetissima fuit per lenitatem, patientissima contra omnem adversitatem. Nam licet Christi passio veluti acutissimus gladius animam Maria per compassionem pertransiit, juxta prophetiam Simeonis: ipsam tamen nec per odium occidit, nec per impatientiam vulneravit. Maria enim inoffensores filij sui nunquam odit, nunquam contra eos impatiens fuit. Nam si alij Martyres in suo martyrio corporali patientissimi fuerunt, quanto magis martyr nostra Maria, in suo martyrio spiritali: & infra: *O mira Maria patientia, & mansuetudo, qua non solum patientissima fuit, dum coram ipsa filius ejus crucifigeretur, sed etiam dum ante crucifixionem propter ipsam filius ejus vilipenderetur: sicut in Evangelio Marci dicitur: Nonne hic est fabri filius, & Maria tui post paucos sequitur, Et**

scandalizabantur in eo. Revera faber est Christus, sed qui fabricatus est Auroram, & Solem. hæcenus Bonaventura. Quod si ex glossa in Matth. 5. Mites sunt, qui malis moribus dominantur: & ex alia glossa, Mansuetus est, qui nec irascitur, nec irritatur, nec nocere cogitat: satis apparet Deiparam fuisse præ omnibus mitissimam, quæ perfectum sui dominium absque malis moribus, & absque pugna interiori habebat, & nullis nocere, omnibus autem prodesse studuit, nulli verbum asperum loquuta, quod ex Evangeliorum historia observavit Bernardus sermone Signum magnum. Reliqui enim Sancti non sine pugna suarum passionum dominium obtinuerunt. Quocirca merito de Deipara canit Ecclesia.

Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpas solutos, Mitis fac, & castos.

Offic. Eccl.

VIRGINITAS DEIPARÆ

Virginitas quoque Deiparæ illibata, quam ipsa prima omnium voto emisso Deo optimo consecravit, ea fuit, ut propter summam in hac virtute puritatem, atque præstantiam jure optimo Virgo Virginum appelleretur, de qua Basiliius hom. de Christi generatione: *Nulla, inquit, puritate par Maria virginitas inter homines ad effectum Sancti spiritus excipiendum est reperita, quo in eam superueniente vera Dei genitrix est effecta. Et Ambrosius libr. 1. de Virginibus inter virginitatis laudes, & hanc recenset, quæ ad Deiparæ virginitatem spectat: Hac, inquit, nubes, astra, Angelos, sidera, transgrediens, Verbum Dei in sinu Patris inuenit, & toto hausit pectore. sic Ambrosius. Deum enim, inquit Bernardus homil. 2. super missus est. hujusmodi decebat Nativitas, qua non nisi de Virgine nasceretur: talis & congruebat Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Et gaudia matris habens eum virginitatis honore, nec primam similem visa est, nec habere sequentem. Atque ita in Deipara virginitas (ut verbis utat Bern. ser. signum magnum) ex fecunditate, & ex virginitate fecunditas mutuis sese radiis illustrare hac duo sidera videntur. Quinimo Deipara non tantum hominibus, sed ipsis etiam Angelis virginitate præcellit, quod c. 32. ubi de ejus virginitate copiose agitur, ostendemus. Illud addam*

Glossa ordinaria.

Bernard.

Offic. Eccl.

Virginitas Deiparæ

Basiliius.

Ambros.

Cap. 32.

N n 2 ex Bo-

Bonavent. ex Bonaventura in speculo capite 4. Ex quo, inquit, Maria Virgo de Spiritu sancto divina est prole secundata, nequaquam virginitas ejus tali ex prole est vitata, sed mirabiliter est in tanta prole glorificata: nam in prole approbata, in prole consecrata, in prole nobilitata, in prole ditata. **Edotata** & **co-signata** & **confirmata** est tua virginitas o Maria hæc Bonaventura. & **Idelfon.** fundus sermone de Assumptione, agens de Deipara. Et sicut, inquit, de altera Maria dictum est, ista optimam partem elegit, quia prima omnium seminarum Deo virginitatem obtulit, & idcirco promeruit, ut Dei filius Angelo nunciante ex ea corpus nostræ redemptionis susciperet. **Luc. 1.** ficille.

HVMILITAS DEIPARÆ.

Maria h. ²⁷ **V**irginitati Deiparæ proximè adnectenda est eius humilitas. harum enim virtutum, inquit Bernardus homilia 1. super missus est, pulchra est permixtio: nec mediocriter Deo placet illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem: sed quæta putas veneratione esse dignâ, in qua humilitatem exultat sanctitas, & pariter consecrat virginitatem? sic ille. Decet enim, inquit Ambrosius libro 2. in Lucam ut quando castior Virgo tanto sit humilior. Et sanè humilitas reliquis virtutibus in primis est necessaria, cum ex Basilio cap. 5. constitutionum theiaurus sit securissimus omnium virtutum, & ex Bernardo sermone 1. de natali, & D. Thoma 2. 2. quæst. 161. au. 5. ad secundum, fundamentum sit, atque custos virtutum. Quis enim, teste Gregorio homil. 7. in Euangelio sine humilitate congregat, quasi in vento pulverem portat: & unde aliquid ferre cogitur, inde deterius cecidit. At verò humilitatis virtus in Deipara maximè eluxit, & per Nardum fragrantissimam, quæ, cum esset Rex in accubitu suo dedit odorem suum, ex Rupertio in Cant. & Bernardo sermone 8. de Assumptione significatur. Nardus enim frutex est teste Plinio libr. 12. histor. capit. 12. breui, nigra, fragilique radice odorem mittens, ita Deipara tamen in oculis suis exigua & abjecta, quæ de se ipsa Cant. 1. dicebat Nigra sum, sed formosa, humilitatis tamen eius odor, ex Rupertio in Cant. 1. Deum unum uolebat, velut sua uis odor, qualis de nullo unquam usque ad ipsum spirauit, vel spirare posuit sacro ficio, tantusque fuit, ut ad Deum in suo accubitu regere uenerit, eamque ad gremium Virginis per

Inarnationem traxerit. Et certè suspicienda omnibus, atque imitanda Deiparæ humilitas, eò magis erit imitanda quò pluribus, ac maioribus Dei domibus omnibus puris creaturis singulariter exiit exornata. Quod eleganter expendit Bernardus serm. 4. de Assumptione. Quanta, inquit, & quam pretiosa humilitatis virtus, cum tanta puritate cum innocentia tua, cum conscientia prorsus absque delicto, immò cum tanta gratia plenitudine? Unde tibi tanta humilitas o Beata? digna planè, quam respiceret Dominus, cuius decorem concupisceret Rex, cuius odore suauissimo ab æterno illo paterni sinu atraheretur accubui. Audi Mariam in Euangelio, Reflexit (inquit) humilitatem Ancilla sua: audi eandem in Epithalamio, cum esset Rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum: Nardus quippe herba humilis est, & pectus pargat, ut manissum sit, humilitatem Nardi nomine designari: cuius odor, & decor inueniri gratiam apud Deum. hæc tenus Bernardus. Idem sermone 42. in Cantica enarrans illud Cant. 1. Nardus mea dedit odorem suum. Cant. 1. Nardus, inquit, humilis herba est, & calidana per Nardura, per hanc non inconuenienter virtus humilitatis accipitur, sed qua sancti amoris vaporibus flagret, est enim humilitas, quam parit uirtus, & hanc quæ est humilitas, quam charitas format, & sancti & sermone 45. Decor, inquit, anima est humilitas, Verum in eo, qui grauius peccauit, & si amanda, non tamen est admiranda humilitas: at si quis innocentiam retinet, & nihilominus humilitatem jungit: nonne is tibi uidetur geminum animam possidere decorem? Sancta Maria sanctissimo deo concipuit Rex decorem eius: quin humilitatem innocentia sociauit: merito admiranda: cui sanctitas amissa humilitatem non attulit, sed serua admisit. Idem hom. 4. super missus est: Humiliter, inquit, respondet, ut sedes gratia prepararetur. ecce Ancilla Domini. Quæ est hæc tam subleuis humilitas, quæ cedere non nouit honoribus, insulescere gloria nescit: mater Dei eligitur & Ancillam se nominauit Non mediocriter reuera humilitatis insignis, nec oblata tanta gloria, obliuisci humilitatem: non magnum est esse humilem in obsequio: magna prorsus & rara uirtus humilitas honorata hæc ille. & Damascenus orat. 1. de Natiuitate: Hoc admiratur in Deipara: Animus, inquit humilis in sublimibus contemplationibus Ambrosius in cap. 6. Apoc. 1. Per

Humilitas
Deipara
per Nardum
significatur.
Cant. 1.
Rupertus.
Bernard.
Plinius.
Cant. 1.
Rupertus.

Humilitas
Deipara
per Nardum
significatur.
Cant. 1.
Rupertus.
Bernard.
Plinius.
Cant. 1.
Rupertus.